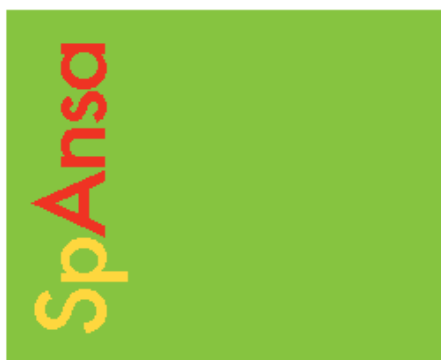
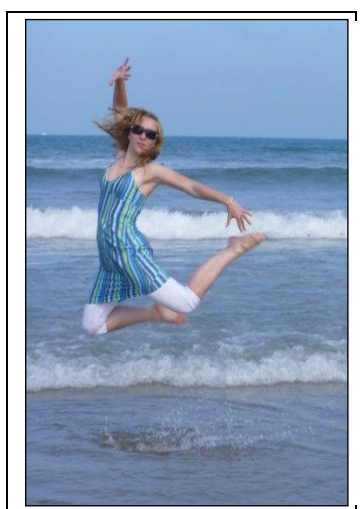

SpANSA, utgave 2 august 2010

Hilsen fra redaktør:

Du leser nå den andre utgave av "SpAnsa", avisen for norske studenter som utveksler i Spania. I denne utgaven kan du lese om det spanske styresettet, arrangementer i regi Ansa som vinkurs i *La Rioja* og *17.mai-feiring* i Barcelona, samt om *Segovia* og *karneval i Cádiz*.

Det har vemodig gått mot slutten for de fleste av oss i årets styre og vi vil med dette takke for oss og ønske alle nykommere lykke til!

Vennlig hilsen Ane Herstad, redaktør (og trivselsansvarlig)

Landsleder har ordet:

Kjære leser og utvandrere, jeg håper du har hatt en fantastisk sommer og at du fortsatt feirer det spanske VM-gullet! For en sommer det har vært for Spania! Du som leser skal kanskje begynne på ditt første semester i Spania? Da vil jeg ønske deg velkommen og gratulere med et godt valg av studieland. Du har så mye å glede deg til i tiden fremover! Til dere andre som kanskje har studert eller jobbet i Spania lenge; velkommen tilbake til et nytt semester!

For ett år siden var det jeg som stod på farten til å reise til Madrid, full av energi og visjoner! For et år det har vært!

Vi i ANSA Spania har hatt et veldig spennende år med et solid opplegg å se tilbake på. Først var det julehelg i Madrid siste helgen i november, så i mars tur til vinområdet La Rioja hvor vi fikk oppleve vinkurs i regi av ministeriet for kvalitetsgodkjenning av Rioja-vin. Jeg er stolt over å ha diplom på at jeg er en kjenner av Rioja-vin og ikke minst har fått blitt kjent med Logroños sjarmerende tapasbarer. Vi har også opplevd 17.mai-feiring i Barcelona, med gode middager og en feiring Norge verdig! Det er nemlig best å være nordmann i Spania!

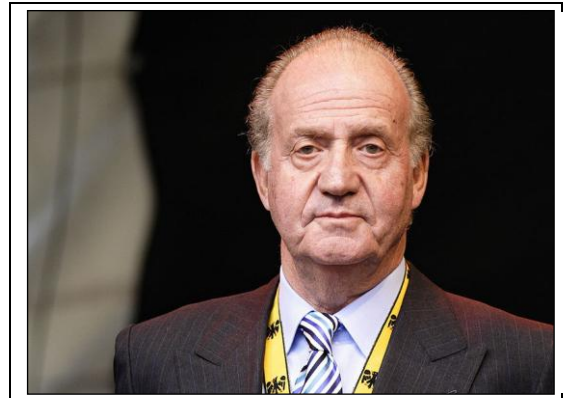
Helgen 24-26. september skal vi igjen ha Kick-off i Barcelona med ANSA Spania! Sett av helgen for litt faglig og sosialt påfyll, masse kvalitetstid og ikke minst skal det velges et nytt landsstyre. Kunne du tenke deg å engasjere deg litt mens du er i Spania? Sitte i landsstyret eller være kontaktperson på din skole i Spania? Å sitte i styret trenger ikke å ta så mye tid, men du får sitte i et fantastisk styre med andre engasjerte studenter og planlegge bruken av pengene vi har til rådighet. Dette året har vi vært ni jenter som ble ordentlig sammensveiset og hadde det kjempegøy. Jeg vil oppmuntre alle som kunne tenke seg å engasjere seg eller bare å komme og møte hyggelige mennesker til å sette av helgen 24-26. septmber. Jeg gleder meg til å møte deg på

et av våre fremtidige arrangementer! Masse lykke til med skolestarten!

Beste hilsen Kristiane Roe Hammer, landsleder ANSA Spania 2009/2010.

¿Hvordan styres Spania? - Kort om spansk politikk

av Kristiane Roe Hammer

Spania er et parlamentarisk representativt demokratisk konstitusjonelt demokrati; men hva betyr egentlig det?

Noen ganger kan Spania virke litt kaotisk og med mye køståing både her og der. Man kan da selvfølgelig spørre seg hvordan landet egentlig styres enda høyere oppe. Man prater med spanjoler som mener det ene og det andre om både politikere og kongehus. Men hvem har egentlig makten?

Litt historie

Etter at fascistene seiret i den spanske borgerkrigen i 1939 var det General Franco og sitt parti «Movimiento Nacional» - tidligere Falangen - som styrte Spania helt frem til Francos død i november 1975. Kong Juan Carlos I tiltrådte dermed sin stilling som Spanias overhode, men i stedet for å la politikken gå sin gang, lot han seg frustrere over hvor sakte det gikk fremover i 1975-76. Han avsatte Carlos Arias-Navarro som den gangen styrte Francos parti og innsatte i hans sted Adolfo Suarez, som var kjent som en reformist. Dette skulle hjelpe Spania på vei mot demokratiet ved at den nye spanske grunnloven av 1978 ble godkjent av 88 prosent av spanjolene. I tillegg fikk kongefamilien igjen bygd opp litt tillitt fra sin befolkning, og den dag i dag får kong Juan Carlos litt av æren for demokratiseringsprosessen og er kjent for sin store personlighet.

De spanske institusjonene

Som i de tradisjonelle demokratier har Spania tredelt makten mellom forskjellige institusjoner med en lovgivende makt (parlamentet), en utøvende makt (regjeringen) og en dømmende makt (domstolene med høyesterett øverst). Som Norge har Spania også en kongefamilie som på papiret er overordnet, men som i realiteten ikke har annen rolle enn å representere nasjonen utad og fungere som et samlende symbol innad. I den spanske grunnloven av 1978 står det at monarken er symbolet på Spanias varige enhet og eksistens; han personifiseres av den spanske nasjon som statsoverhode og leder for nasjonens militære krefter. Når det skal stemmes over lovforslag i parlamentet (som i Spania heter «Cortes generales») deles representantene i to kammer: kongress, «Congreso de los Diputados»; og senat, «Senado». I Norge var Stortinget delt i Lagting og Odelsting helt frem til det ble avskaffet i 2007. I Spania skal det holdes valg minst hvert 4. år, men det er sittende regjering som setter datoen for valget så det kan skje før hvis regjeringen har stor oppslutning på meningsmålingene. Det siste spanske valget ble holdt 9. mars 2009, og det var sosialistene i «Partido Socialista Obrero Español» som fikk flertall med 43,87% av stemmene, mens

det høyrevridde «Partido Popular» fikk 39,94%. Sosialistene dannet regjering med José Luis Rodríguez Zapatero som leder eller «presidente del gobierno» som det kalles, tilsvarende statsminister for oss. Representantene til parlamentet velges basert på d'Hondts proposjonale representasjon. Proporsjonal representasjon betyr at hvis et parti får ti prosent av stemmene skal de ha ti prosent av plassene i parlamentet. Men, i realiteten er det litt skjevt for å sikre seg at også de mindre valgkretsene får påvirkningsmulighet. Det er gjort slik at det i de store byene er flere stemmer bak én representant enn det er i de mindre valgkretsene som f.eks. spanske Ceuta og Melilla (som ligger på det afrikanske kontinentet). Slik har vi valgt å gjøre det i Norge også hvor det er mange flere stemmer bak hver representant fra Oslo enn det er fra Finnmark.

Godt å være norsk i Logroño!

Av Ane Herstad

En helg i mars møttes vi i La Rioja i Nord-Spania, nærmere bestemt Logroño. La Rioja har et areal på 5 045 km² og er den nest minste av Spanias regioner. Hovedstaden er nettopp Logroño. Denne gangen var vi 20 gjerne ANSA-medlemmer.

Første kvelden tok vi en tapas-til-tapas runde i nærområdet. Logroño er kjent for denne tradisjonen der de spiser kun én tapas per bar, gjerne med et glass vin til før det bærer videre til neste bar. En annen hyggelig detalj er at et vinglass kostet 70 cent, selv om vinen muligens er den beste i hele Spania. Sentrum av Logroño er lite og koselig og det er gangavstander til nesten alt. Utover kvelden allerede hadde vi orientert oss ganske bra, og fikk også flere lokale bekjenskaper. Vi gikk ganske tidlig til sengs den kvelden for vi visste det var duket for vinsmakekurs klokken 10 neste morgen.

Dag to startet med en interessant frokost på andre siden av veien. Selv fikk jeg noe som kan minne om et pølsebrød fylt med vanilje. Likevel var det greit å ha litt i magen før selve vinkurset. Som vi har lært i Norge: man drikker ikke alkohol på tom mage.

Kurset var mer profesjonelt enn jeg hadde sett for meg. Først fikk vi se en liten introduksjonsfilm om Rioja-distriktet, siden ble vi ført opp til rommet der selve vinkurset ble holdt. Der fikk vi vårt eget bord med 6 (i begynnelsen: tomme) glass, og et informasjonshefte om de forskjellige vinene, samt et kart med ingrediensene. Glassene ble fylt: vi startet med hvit, deretter rosè og avsluttet med rødvin. Vi lærte hvordan vi skal analysere fargen på vinen, lukte, smake og drikke den. Kursholderen var spansk, men snakket rolig og forklarte alt med innlevelse og mimikk som gjorde det hele til en veldig positiv opplevelse. Kurset ble avsluttet med tapas og diplomutdeling.

Etter vinkurset dro vi videre på en ny tapas-runde, og deretter bar det rett på vinmuseum. Det var spennende å se hvordan det hele foregikk og å se tønnene i kjelleren (*bodega*) der vinen blir lagret i mange år. Likevel var det meste “gammelt nytt” for vi hadde lært det på vinkurset tidligere samme dag. Vi avsluttet kvelden på en lokal restaurant som vi fikk anbefalt av alle som bodde i Logroño. Maten var herlig, stemningen på topp og videre bar det på discotek. Stakkars meg som hadde busstur hjem 09.30 neste morgen. I Spania har nemlig de fleste discoteker åpent til 7 om morgenen. Heldigvis skulle jeg ikke kjøre selv så det gikk bra. Nok en gang en fantastisk ANSA-tur!

Vintips fra La Rioja

av Benedicte Gyllensten

Vinen fra Rioja er delt inn i 4 kategorier som sier noe om lagring og hvor "fin" vinen er:

Joven (norsk: ung) er en vin som ikke lagres/skal lagres, og som helst bør drikkes innen et år. En vin a type *joven* av årgang 2008 bør altså drikkes innen utgangen av 2009.

Crianza er en vin som har blitt lagret ett år i tønne.

Reserva er en vin som har blitt lagret i tre år; minst ett i tønne og to i flasken.

Gran Reserva er kremen av kremen når det gjelder vin. Den lages bare i spesielt gode vinår (2001, 2004 og 2005 er de beste fra det siste tiåret) og har blitt lagret i fem år; to i tønne og tre i flasken.

Tips fra en vinsmaker :

Hvitvin: **Marques de Caceres**. Denne vinen er veldig fruktig og forfriskende. Den er ikke så søt, heller syrlig, og jeg kan tenke meg at den passer perfekt til å kose seg med en varm sommerkveld.

Rosévin: **Ilurce Rosado**. En søt og god rosévin for de som liker det. Nesten litt sukkertøyaktig i smaken, med hint av jordbær og bringebær, men absolutt ikke kvalmende.

Rødvin: **Baigorri**. Dette er en god rødvin av den litt lettere typen. I følge kurslederen lukter den både lakris og fiolette blomster, og fargen er klar rød-violett. Dette er en vin av typen "joven", som altså ikke er lagret.

Dessertvin: **Riberas de Marco Fabio**. Vinen er fra bodegaet Ontañon som vi besøkte I Logroño. Veldig søt vin, så ikke for de som ikke liker det, men i små doser synes jeg den var god og fruktig.

Dette ble kanskje mer som en huskeliste for meg selv, i og med at vinene jeg har nevnt kanskje er mer typiske "jenteviner" enn noe annet. Enjoy!

17. maifeiring i Barcelona med ANSA Spania

Av Marit Melhuus

For oss nordmenn er det få dager som betyr like mye som 17. mai. Bunaden forener oss mer enn oppdrettslaks, minusgrader og elg til sammen, og kroneisen er mer samlende enn juleribba, vaffelplata og leverposteien. Det finnes nok få folkeslag som like ivrig setter i seg så mange tarmer stappet med ymse (kjøtt)innhold og krydder, pakket inn i lomper og brød og toppet med ketchup og sennep i løpet av en dag, som det vi nordmenn gjør på 17. mai. Eller som like gledelig hopper rundt i strisekker og spring(er) (ja, æ e trønder æ sjø) rundt og prøver å balansere en potet på en skje, for å få en svært liten, ja ganske så ubetydelig premie, iført dress og/eller bunad. Nei, en 17. mai uten tapre forsøk på å nå de

høye tonene på ”ja, vi elsker”, Cava-søl på slipset og gnagsår etter ett litt for langt tog er liksom ikke det samme. Derfor var det jammen bra at vi i styret i ANSA Spania tok tak.

”Barcelona, baby where it don’t snow” ”synger” Vinni og gutta så fint. Selv om dette den 8. mars viste seg og være en sannhet ikke helt uten modifikasjoner, hadde de lokale værgudene faktisk husket at Barcelona er Spania, Spania er syden og syden er varmt. De imøtekom hele landsstyrets mange desperate aftenbønner de siste ukene før det brakket løs, og gav oss flott vær og lite vind, billig Cava og kjekke norske gutter (det er kun jenter i landsstyret i ANSA Spania...).

Den første offisielle posten på programmet var felles middag søndag 16. mai på en flott restaurant 200 meter fra Plaza Catalunya. 16. mai er jo som kjent en festdag i Norge, både i ordets rette forstand (med full serierunde i tippeligaen er det som ihugga Rosenborger alltid fest), men også med tanke på russens siste krumspring og nasjonal fylledag. Spania ville ikke være noe dårligere så de hadde lagt siste La Liga-runde og utdeling av champions-tittelen til 16. mai. Og ja, jeg vet at det på godt castellano egentlig skrives ”campeones”, men forholdene tatt i betraktning blir vel det katalanske ”campeons” mer passende. Barça

lå godt an til å ro i land tittelen, og mange av oss møttes på George Payne Irish **Bar**/Pub for å se Messi leke med musene og Pedro danse på bordet. Pedrito og alle de andre blaugranas innfridde, og undertegnede kunne gå med hodet høyt hevet og på ANSA-middag iført det fineste hun hadde – en vertikalstripet t-skjorte med ”world champions”-merke strategisk plassert mellom puppene og nr 10 og MESSI(AS) på ryggen. Kleskoden var jo tross alt ”pent”. Vi var vel en 50 stykker til bords under middagen, og stemninga steg raskt. Etter en fantastisk forrett med alt det vi elsker fra det spanske kjøkkenet: croquetas, pan con tomate og jamón, var det tid for første tale. Etter noen turer på do, litt rolig pusting ut og inn og litt opp-backing fra nære venner tok undertegnede mot til seg, og kjørte på. Barçatrøya var jo ikke tatt på kun grunnet campeons-tittelen, men også for generelt å hedre gutta, og skåler ble delt ut i hytt og gevær, som vi så fint sier det på Melhus. Etter hovedretten var det tid for damenes tale, ett kapittel for seg selv: Vi i styret hadde tilbydd flere herremenn det ærefulle oppdraget med å hedre jentene, men det viste seg nok en gang at pupper overvinner baller, og at gutsen er størst i det fødende kjønn. Overraskelsen var stor da undertegnede på nytt reiste seg da landsleder klirret i glasset, denne gang for å holde damenes tale... Damenes tale, holdt av en... dame? Trenger jeg å si mer? Neeeee,

tro'kke det... Bedre damenes tale skal man dog lete lenge etter.. Middagen fortsatte utover kvelden, og stemningen var meget bra. Etter middagen var det få som hadde planer om å legge seg. Hele byen sto jo på hodet etter seriegullet og noen av oss tok turen om Plaza Catalunya for å ”teste stemningen”. Fiasko. Vi rømte fort ”innomhus”. I gatene var det full texas. Folk ramponerte og tente på søppelkasser og feiret på mange snedige måter. Politiet var like ille og svarte med å avfyre ”ild”-gummikuler. Plutselig kom en stor folkemasse løpende mot oss, med bevæpnet politi hakk i hel. Nei, da var det tryggere inne på George Payne. Redaktør og styremedlem Ane sang karaoke og imponerte med vakker stemme og stor sjarm, selv om vi strengt tatt visste hun var sjarmerende fra før. Etter noen timer på George Payne gikk turen hjem til sine respektive senger og en liten blund på øyet. Det var jo tross alt dagen før dagen, og kombinasjonen vett i skallen og mangel på isbjørnskinns og admiral Von Schneijder gjorde at vi passet på ikke å utkonkurrere Hovmesteren og hans kjente krumspring.

Tradisjon tro møttes vi i El Jardí, like ved Las Ramblas og La Boqueria til frokost og Cava 17. mai. Værgudene var virkelig på vår side og med så flotte omgivelser og så fantastisk mange vakre norske gutter måtte det jo bare bli en strålende dag. For en gjeng norske

studenter litt for langt borte fra pappas "heimbaka-brød", mors flatbrød og bestefars nyfiskede laks, smakte nok frokosten ekstremt godt. Maten forsvant i allefall fort, da den først ble satt på bordet. Laks, dog helt sikkert oppdrettsfisk, eggerøre, reker, ost og skinke (ja, og da snakker vi selvfølgelig om jamón-skinke) ble stappet innpå, og man kan nok med sikkerhet si at det i gjennomsnitt ble "gått" i allefall tre runder for å fylle på fatet per person. Undertegnede spiste hvertfall nok for fire personer, noe som ikke hadde noe å si – antrekket var jo ikke kroppsnært (og kort) i det heeeree tatt... Landsleder Kristiane holdt en fantastisk 17. maitale om Wergeland og eggedosis og alt det som hører en ekte 17. maitale med, før det ble storslått synging av ulike vakre norske nasjonalsanger, både den "ekte", og de mer folkelige, som "Norge i rødt, hvitt og blått" og "Vi ere en nasjon vi med". Etter noen timer i El Jardí med Cava, Mojitos, kos og nye vennskap, sladring og flittig bruk av kameraer og det som ellers må til for å forevige slike øyeblikk, tok vi bena fatt og begynte på det som 17. mai virkelig handler om – TOG. De grønne trærne på Ramblaen gjorde det hele litt mer hjemmekoselig, strupene ble rensket og alle de fantastiske sangene ble nok en gang framført akkompagnert av x antall "hurra"-er og skrale forsøk på å gå i takt til stor jubel fra spanjoler, tyskere, kinesere og det som ellers fyller

Ramblaen en flott maidag. Sjelden har nok ett 17. maitog vært SÅ samlende. For så å bli splittet. Da vi kom til Plaza Catalunya delte vi oss litt opp. Noen ville fortsette toget oppover til Plaza del Sol, der neste post sto på programmet. Andre, late sjeler, tok metroen. Eller taxi. Etter halvannen times tid, da alle fotgjengerne hadde funnet fram etter diverse dopauser, ispauser og ølkjøp, var vi igjen samlet på Plaza del Sol. Der ble det mandarinløp (i mangel på poteter), sekkeløp, quiz (det beste laget vant, såklart) og påfyll i glasset. Da sola begynte å gå ned bak de høye bygningene, regningene var betalt og klokka for lengst hadde passert norsk middagstid, dro folk litt hvert til sitt for påfyll av litt fastere føde. Noen dro for å teste ut Barcelonas desidert beste hamburgere på Pim Pam (et absolutt must under et weekend-opphold i Barcelona), noen dro og grillet, mens andre stakk innom en restaurant nær Plaza Catalunya der foretten var på størrelse med en dobbel hovedrett, og all maten nærmest tok knekken på oss. Etterpå tok vi alle, noen litt i det metteste laget, turen til Summum for drinker, allsang, sladder, nye bekjenskaper og dansing. Her var også våre internasjonale venner invitert, og de bidro med hæla i tapeten og tenna i taket. Mang en slagplan ble lagt, norsk godmusikk dundret ut over høyttalerne og gutta kastet dressjakkene. Da lyset ble tent på Summum, dro mange hjem, vi hadde jo

tross alt vært godt våken siden 9-10-tida på morgenen, mens den virkelige harde kjernen dro videre til utested nr 2, City Hall, hvor vi virkelig erobret dansegulvet. Dette kan jo ha noe å gjøre med at dansegulvet ikke akkurat var ”packed”, men vi hadde det utrolig gøy mens vi danset ut i de sene nattetimer. 17. mai 2010. Dette var dagen da ANSA Spania satte Barcelona på hodet, og melkesjokoladegutten Pål beholdt lusekofte på og var konge på dansegulvet med ryggsekk og norsk flagg.

På vegne av styret i ANSA Spania vil jeg takke alle og enhver som deltok, de cirka 45 som møtte opp til middag 16. mai og de nærmere 60 som deltok på frokost og fullt opplegg 17. mai. Jeg tror nok vi alle er enige i at det rett og slett ble TIDENES 17. mai-feiring.

Ps. Vil gi en ekstra takk til de to styrejentene som hadde fikset og planlagt feiringa – Anna og Nena, flinkere jenter skal en lete lenge etter, og bedre dag skal en også lete lenge etter. Retter også en spesiell takk til Henning K, både for kjøp av shot til alle under middagen den 16., men ikke minst for Åge, DDE og The Kids på spillelista til festen den 17. mai. Bra noen har forstått hvilken type musikk som faktisk får folket til å danse på bordene....

Segovia

Av **Juliane Berg-Johansen**

Segovia er det perfekte reisemålet for en dagsutflukt og en av mine yndlingsbyer i Spania. Med beliggenhet ½ time nord for Madrid har den gode forbindelser med både tog og buss. UNESCO har lenge promotert Segovia som en viktig historisk by med sine mange kirker og andre flotte byggverk. Mest kjent er nok den romerske akvedukten fra 1.-2. århundre hvorav deler har blitt bevart helt til i dag. I tillegg er Segovia en nydelig og oversiktlig by med mange kafeer, restauranter og barer.

Jeg var selv i Segovia på en nydelig lørdag sist oktober, da solen fortsatt varmet og det blåste en behagelig bris. Det beste med Segovia er kanskje at stedet er så lite, slik at man lett kan utforske hele (og jeg mener virkelig hele) byen, og allikevel ta seg god tid til uttalige café con leche, god lunch og mange glass med vin. Byen lar seg utforske i beleilig tempo, slik

at man kan suge til seg all sjarmen den utstråler. I sentrum er det mange smågater som i første omgang kan forvirre, men etter bare en liten stund kjenner man at det lønner seg å gå bort fra hovedgatene – byen er så liten og oversiktlig at du helt sikkert alltid kommer til å ende opp på et sted du allerede kjenner til.

Ved ankomst på togstasjonen, venter deg en buss som med jevne mellomrom frakter de besøkende til byens sentrum, en tur på knappe 15min. I sentrum får du et slående førsteinntrykk av byen – bussen stopper rett ved siden av den romerske akvedukten ved en av de to store plazas: Plaza Azoguejo. Den andre, Plaza Mayor, ligger ved katedralen og plazaene er forbundet gjennom hovedgatene Calle de Cervantes og Calle de Juan Bravo som sammenslått blir kalt Calle Real. Hvis du er glad i shopping, finner du muligheter for dette langs hele hovedgaten.

Segovia rommer mange nydelige kirker fra romersk tid. Den mektige katedralen som finnes i gamlebyen er slående, og kan på første øyekast lett forvekslet med et slott. Katedralen, som er bygget i gotisk stil, ble ferdig i 1577. I samme området som katedralen finner du også den lille kirken Iglesia de San Miguel, som nok ikke kan måles med katedralens storhet, men er historisk viktig siden det var her Reina Isabel I ble kronet til dronning i 1474. Slottet, som finnes helt ved enden av byen, er slottet som visstnok skal ha inspirert Disney for sitt Tornerose slott i Disneyland California, og er absolutt verdt besøket. Prisen for inngang til slottet er fire euro, en tålelig pris med tanke på den fantastiske utsikten du får over området fra slottets tårn. Fra slottets tak kan man også se noe av det mest spesielle i Segovia, den 12-sidede kirken Iglesia de la Vera Cruz som ble bygget i det 13. århundret og som ligger noen knappe kilometer utenfor bymuren. En annen plass som er verdt å se er museet Museo de Arte Contemporaneo Esteban Vicente som rommer moderne kunst i et palass fra 1400-tallet.

I Segovia går man aldri sulten eller tørst. For den store sulten, kan du velge blant mange restauranter som har åpent hele dagen og blant annet byr på den spanske spesialiteten

cochinillo asado – små, helgrillede griseunger med eple i truten. Ellers kan du jo alltid holde deg til tapas eller gode salater. Om kvelden lønner det seg å gå til Calle de la Infanta Isabel, som av de lokale blir kalt Calle de los bares. Her finner du, slik navnet indikerer, gode drinker, billig kveldsmat og mye god underholdning og stemning. Er du ute etter noe litt mere «classy», kan du dra til vinbaren La Tasquina, der du finner gode spanske viner, Cava og *queso*.

Las Fallas

av Ane Herstad

I forrige nummer av SpANSA var det litt informasjon om Las Fallas. Her kommer det en kort beskrivelse av opplevelsen av denne spesielle tradisjonen sett igjennom mine øyne som en utenforstående.

Allerede i begynnelsen av mars begynte spañolene å lade opp til Las Fallas med lys i hver eneste gate og *mascletá*, en slags rakett med rytme som bygger seg opp til et stort høydepunkt. Disse ble sendt opp hver eneste ukedag fra klokken 14.00 til 14.20 med et vanvittig volum.

Under Las Fallas hadde jeg besøk av tre andre herlige nordmenn som jeg har blitt kjent med tidligere gjennom ANSA-arrangementer. Det var ekstra koselig å dele denne opplevelsen sammen med dem.

Ord blir fattige når man skal beskrive noe sånt som Las Fallas, og jeg tror ikke jeg kan forklare det så dere kan forstå akkurat hvordan det var.

Men i korte trekk vil jeg si at det var masse lyd, musikk, "Fallas" (enorme figurer laget av papp, men som ser ut som de er av porselen), raketter, kinaputter, *mascletá*, telt i gatene

(discotek-telt, live-musikk telt, privat-telt for familier o.l) og *buñuelos* (ligner norsk smultring). Ellers må det nevnes *Falleras* (spanske damer kledd i kjole som er en miks av bunad, sari og prinsessekjole. I tillegg er håret oppsatt på en spesiell, tidskrevende måte.

Til alle døgnets tider var det folk i gatene + fra tidlig om morgenen til midt på natten – en folkefest utenom det vanlige. For å dra noen sammenligninger, ville jeg sagt det er en miks av nyttårsaften: rakketter og alkohol, jul: alle gatene med lys, lignende julegatene, og 17.mai: damer i nasjonalkjoler, og små korps overalt. Det komiske er at du bare trenger fem personer for å stoppe hele trafikken og lage et lite korps.

Den nest siste dagen av festiviteten, på Plaza de la Virgen (bildet), samles alle til en religiøs seremoni med en stor Jomfru Maria-figur laget av tre. Figuren blir dekorert av alle *Falleraene* med blomster i en bestemt orden som forandrer seg hvert år. Resultatet ser du på bildet. Det må nevnes at det luktet roser over hele området i mange dager og at det var stappfullt med mennesker der.

Den siste dagen ble avsluttet med å brenne ned pappfigurene, en religiøs gest som symboliserer befrielse fra syndene. Vil jo si det er mye jobb for så å brenne ned alt igjen. Likevel var det en veldig vakker opplevelse og *Falleraene* gråt da alt stod i brann og Las Fallas var over for denne gang. Det er forresten et eget yrke i Valencia å jobbe med å lage pappfigurene. Det syns jeg også er litt rart. Forestill deg alt arbeidet de legger i de nydelige figurene, så er de i sentrum noen uker og siden **BRENNER** de brutalt ned mesterverket sitt. Alt brennes, utenom vinneren som får deler av sin "Fallas" på et museum i Valencia.

Karnevalet i Cádiz 2010

av Benedicte Gyllensten

Karneval. De fleste forbinder ordet med det å kle seg ut; først i barnehagen og senere med litt mer alkohol og festligheter involvert. Det mest kjente karnevalet i verden avholdes i Rio de Janeiro i Brasil, men det mange ikke vet er at det også er svære arrangementer rundt i Spania. Karnevalet i Cádiz er en av de mest kjente, og i karnevalsuken fylles byen av turister fra innland og utland som vil være med på moroa – faktisk så mange at de lokale *gaditanerne* påstår at karnevalet har mistet en del av sin sjarm og blitt en turistfelle!

I år varte karnevalet fra 12.-21. februar, og byen ble pyntet til fest. Så snart julelysene var nede kom karnevalslysene opp i gatene, både klovnene og det kjente teateransiktet kom på plass. Butikkene fyltes med kostymer og årets antrekk var et populært samtaleemne. Men karnevalet i Cádiz handler ikke bare om kostymer, drikking og fest i gatene. Det er selvfølgelig en viktig del av det, men minst like viktig er humoren og gateunderholdningen. Venner, familier, kollegaer og andre former grupper og forbereder egne sanger og show om alt fra OL og til lokale politikere og siste nytt. Karnevalet varer nemlig heller ikke ”bare” en uke! Forberedelsene begynner allerede tidlig på høsten, og i noen uker før den offisielle festen avholdes det konkurranser i Gran Teatro Falla som blir kringkastet på tv. Det er nemlig dette som er viktig for de lokale; å underholde og bli underholdt. Karnevalsunderholdningen består av mange forskjellige grupper, og for å skjønne alt må man nok være innfødt for det er komplisert! Men de viktigste er *chiringotas* og *coros*. *Chiringotas* er små grupper som synger og underholder i gatene hele uka, mens *coros* er svære kor som blir kjørt rundt i gatene på lasteplan mens de synger. Tekstene er kreative og morsomme, og ikke alltid like lette å skjønne for en nordmann. Men med god

mimikk og flotte kostymer er det allikevel gøy
å se på!

Det eneste som satte en liten demper på feiringen i år var regnet. Det øste ned store deler av uka, og en kveld var gatene som elver. Men spanjolene lar seg ikke stoppe av den grunn, de har faktisk offisielt bestemt seg for å avholde karneval i gatene tre dager i juli, bare for å være sikre på at festen blir vellykket og været bra!